Р Е Ш Е Н И Е
№ 4177

гр. София, 23.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 30.05.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Антони Йорданов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **2058** по описа за **2014** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление - [населено място], против Решение от 04.11.2013г., постановено по нахд № 10384/2013 г. по описа на СРС. С обжалваното решение е потвърдено, като законосъобразно, наказателно постановление №52725-F-053665/15.01.2008 г. на Директора на офис-О. в ТД на НАП – С..
В касационната жалбата се съдържат оплаквания за незаконосъобразност на решението, като по същество изложените доводи са за постановяване му при неправилно приложение на закона /ЗАНН/ - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН. Неправилно съдът бил приел, не бил изтекъл преклузивният тримесечен срок за съставяне на акт за установяване на административно нарушение, което обуславяло и незаконосъобразността на издаденото наказателно постановление. Според касационния жалбоподател от 03.04.2012 година започва да тече преклузивният тримесечен срок, регламентиран в чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН.Изложени са съображения за нарушения на

формата, както и за наличие на основание за приложение на чл.28 от ЗАНН.
Ответникът по касационната жалба - Териториална дирекция на НАП-С., се представлява от юрк.Н., счита, че подадената касационна жалба е неоснователна, а решението на първоинстанционния съд е постановено в съответствие с материалния закон.
Представителят на СГП в съдебно заседание дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на въззивния съд следва да бъде оставено в сила, като правилно.
К. състав на съда, след като обсъди събраните по делото доказателства, наведеното от жалбоподателя касационно основание, доводите и становищата на страните и като извърши, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, служебна проверка на валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното съдебно решение с материалния закон, намира за установено следното: Касационната жалба е подадена в законово установения срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.
Разгледана по същество, е неоснователна.
Производството пред СРС е образувано по жалба на [фирма], против наказателно постановление № 52725-F053665/20.05.2013 г. на Началник на Директора на офис „О.“ при ТД на НАП – С., с което за нарушение на чл.92 ЗКПО на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500лв. на основание чл.261 от ЗКПО.
С обжалваното решение е потвърдено посоченото по-горе наказателно постановление. СРС е приел за установено, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Посочено е, че нарушението е извършено с факта на неподаване на декларация в законоустановения срок, като не е зависимост от финансовия резултат-печалба или загуба за съответната година.
Касационната инстанция намира, че решението на въззивния съд е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон.
НП е издадено от компетентен орган и не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при съставянето на АУАН и постановяването на НП. Жалбоподателят е търговско дружество. По силата на чл. 63, ал. 3 от ТЗ той е юридическо лице. Поради което съдът намира, че безспорно е ДЗЛ по смисъла на ЗКПО.
Съгласно чл. 92, ал. 2 ЗКПО, данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък.Годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице.В конкретния случай нарушението е установено от орган по приходите приел подадена от лицето Г. на 29.03.2012г. за 2011г.АУАН е съставен на 03.04.2012г.,т.е. в тримесечен срок от откриване на нарушителя и в двугодишен срок от извършване на нарушението.Правилно е преценено и че не са налице основания за приложение на чл.28 от ЗАНН.Случаят не е маловажен.Нарушението е формално.Липсват доказателства на наличие на смекчаващи обстоятелства , които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други случаи на нарушението.Санкцията е наложена в минимален размер.
Решението е правилно и следва да се остави в сила.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във връзка с чл.

63, ал. 1 от ЗАНН, АССГ,11-ти касационен състав

РЕШИ:

Оставя в сила решение от 04.11.2013 г., постановено по нахд № 10384/2013 г. по описа на СРС.

Решението не подлежи на обжалване и/или протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.